

מסורת הש"ס

(א) לקמן עג: חולין ל.
(ב) וזכרים יד: ג (ג) סוכה נד:
(ד) וזכרים לד: מנחות נט:
(ה) שבת קכג: ו (ו) פ"ב:
(ז) ופ"ע חוס' יומא סג.
(ח) ד"ה טעמא, (ט) שטותית
ד.

תורה אור השלם

1. לא תזבח על חמץ דם
וזבחי ולא יליץ חלב חגי
עד בקר: שמות כג יח
2. והיה לכם למשמרת
עד ארבעה עשר יום
ולתדש הזה ופשוטו אתו
ככל קהל צרת ישראל בין
הערים: שמות כג יז

לְטוֹי רַעֲשׁׁי

קרובק"ש, וויס, אנקיליס.

מוסף רש"י

[illegible]

תמיד נשחט פרק חמישי פסחים

בארבעה עשר קאמר וקמני דעבר
עוד דקא חשיב ליה כשחיעה: ה"ג
קמני רישא לא אמרו אלס פסח בלבר.
הדר קמי אחד המולה ואחד המזה:

קשיא מליקה אמליקה קשיא הקטרה
אהקטרה ולטעמך תיקשי כך היא גופא
דקתני לא אמרו אלא בפסח בלבד והדר
תני אחד השיט אחד הוורק ואחד המולק
ואחד המזה אלא הא והא ר"ש מליקה אמליקה
לא קשיא כאן בארבעה עשר כאן בחולו של
מועד ואירי ואירי ר"ש היא הקטרה
אהקטרה נמי לא קשיא תנאי היא דאיכא
דמקיש הקטרה לשחיטה ואיכא מאן דלא
מקיש רבי יהודה אומר אף התמיד וכו':
מאי טעמא דרבי יהודה אמר כך יובחי
זבח המיוחד לי ומאי ניהו תמיד: ר"ש אומר
הפסח בארבעה עשר וכו': מ"ט דר"ש
דכתבי זבחי זבחי תרי זמני קרי ביה זבח
זבחי למאי הלכתא פלגינהו רחמנא מהדרי
וולא כתב זבחי למיזר בזמן דאיכא זבח אלא
מחייב אובחי בזמן דליכא זבח מחייב
אובחי: ובמועד לשמו פטור וכו': טעמא
דשלא לשמו הא סתמא פטור אמאי *פסח
בשאר ימות השנה שלמים הוי *שמעת מינה
פסח בשאר ימות השנה בעי עקירה אמר ר'
חייא בר גמרא נזרקה מפי חבורה ואמרו
כגון שהיו בעלים טמאי מת ונדרחין לפסח
שני דסתמייהו לשום פסח קאי: **מתני'** הפסח
נשחט בשלש תחות שנאמר *וישחטו אותו
כל קהל עדת ישראל קהל ועדה וישראל
יגבסוהו כח הראשונה נתמלאה העזרה נעלו

[illegible]

ישיב על הקרקע: שמה יניחם. כהנים
ומשם ירצו. אם ירצה ששמיטה בש
המחלל. מקבל אם נמצא: עומדים
ועומות באצבע שאין קרן טעון אצבע א
אז נמצא והוא נופל ליסוד. ולפי שאין א
כך מעשה השני היסוד: כך מעשה השני ושליש
השלישי לקרות ואם רבו הפסחים ומשך
החמה הכה שילצו את השני ואת השלישי
ויפילו פסע ראשון: אלא שבהכניס אדם
על דמותה ומדיחין את השני ואת השלישי
מדיחין אותה ואת השלישי מדיחין אותה
אונקליוס. [פ"ג משנה ה'] דמן בית הכ

דא וואו רבי שמעון, גראה לר"י דההיא קמייחא לא הוה מלי
לזאקומי כרענן משום דקמינה צה אלב המולק את העוף צ"ד
אינו עובר בולא כלום אמאי נקט עוף אי לא דלמא למידק דיוקא צ"ד
אלב בחול המועד אפילו בעוף גמי מחייב והיני כ"י משמעו ובהנמסר

איכא דא מקיש. חלל לזבח ונהי דלא מקיש להקטרה שענין הכי מקיש דלא למרעין אפילו אחד בסוף העולם כדכרנא הוא אקובי' להכי: **מקישא** אשמו אהבתא פטור ש"מ בו. זאת גירסת ש"י ואין נראה לר"מ דהא איכא מידק מרשא איפכא וגריס ר"מ הכי אשמו אמאי פטור לשמים נשחט פסח שחט ש"מ בעי עקירה פטור דא אשחט בעי עקירה אפילו שחט לשמו כשר לשמים לשם פסח כשר דהא מבשר עול ר' יהושע שוחט אחרים לשמו: **קרא** את אלהי. פ"ל ליום דמנא: **במוספתא** יפראל שחטין שחטין פסחיהן וליים קוראים את ההלל שחט לר"י דלמרעין צ"ל אין עשרין עשרין. (א.) ובכילד מצרכין (גירסת ר"מ) ואין אומרם שירה אלא על ידיו ויכא חזין ליה אלהי שירה בלא פסחים וכן היו מקדשין העזרות צ"ל ודמות ובשר ואומר ר"י דה"פ אין אומרם שירה בשעת הקרבת קרבן ואל על אלא דמשחמא אלהים ואנשים שירה ליה ועיקר שחיה ושמהה היט שעת אכילה דומיא דהכי נמי לגבוה בשעת הקרבת קרבן קאמר דאין אומר שירה אלא על היין אבל שלא בשעת הקרבה היו אומרם שירה שלא על היין במנה דומיה:

חתימה

רעו ותקנו ^ההכהנים עומדים שורות שורות ובידיהם שורה שכולה כסף כסף ושורה שכולה זהב זהב לא יזיכין שוליים שמא יניחום ויקרש הדם ^גישחט ישראל יצאו וחבירו לחבירו ומקבל את המלא ומחזיר את המובט זרקו וזריקה אחת כנגד היסוד יצתה כת גיה ^היצתה שניה כנגדה שלישית כמעשה הראשונה ישיש ^וקראו את ההלל אם גמרו שני ואם שנו שלשו ^זם ר' יהודה אומר ^חמימיהם של כת שלישית לא הגיעו לפני שעמה מועטין ^טכמעשהו בחול כך מעשהו בשבת את העזרה שלא ברצון חכמים ר' יהודה אומר ^יכוס תת זרקו וזריקה אחת על גבי המובט ולא יהודו לו חכמים אונקלוס של ברזל היו קבועים בכתלים ובעמודים ^{יא}ל מי שאין לו מקום לחלות ולהפשיש ^{יב}מקלות דקים ^{יג}ל כחפו ועל כתף חבירו ותולה ומפשיש ר"א אומר ^{יד}שחל

אמר מחמת שהן מרובין וישבחו ויקרבו הדם ולא יהא רחוק לזרוב: כן. הדם בצדק מלאה העלה: ונטנו לחבירו. שהרי בשורה הן יקנו. שחור אליו מיד כהן הורק: וריקא אחס. בצדק עצמו וזרק ולא נאכזבו: כנגד פסוד. ברחות שבנחמה מדיה יסוד מחמתין חורק וזרובתו יאכלון ואל המעבר כדתיא מבסכת מדיה (פי' משא 6) לכן הויזק לומר שחור הכלל. אבל כיתות קאי: אם גמרו שני. ומהו מחמתין לשחוט שחוטין מחורין וקורין שניה: ואם שני. ועדיין לא גמרה שחיטת פסחי שני לפי שהיו שם הכנים מרובין ומהירין במלאכתן: לא הניעו לאהבה. מעורה ושבסן רוצין להדיח העורה פוקקין את נקב יציאתה והמים לא כולה ואחר כך פותחין הגוף והמים יוצאתו ועברד הפסח מחור. שלא לרצו מהמים: חסד העפרובים. המוטל על העורה וטעמא שבלע"ז: בעמודין. אלו עמודין קטנים הדבה וקדריון נסחין כדאמרין יליי שמהם עמודין וקדריון נסחין וקוריות של ארז על גביהן ואונקיות ועורה במקום בית המעבדים: חלקין. מחולקין. מפולגות ליתפסן: שחל

עין משפט
גר מצוה

א (מ"ח) פ"ח מהל' פסול
המקדשין הל' טו:
לו ב"ח מ"ח מהל' ק"פ
הלכה ט:
לז ג שם הלכה יא:
לח ד שם הלכה יב:
לט ה שם הלכה יג:
מ ו שם הלכה יד:
מא ז שם הלכה טו:
מב ח שם הלכה יא:
מג ט שם הלכה טז:
מד י שם הלכה יז:

דבינו חנאל

[illegible]